

Οι δύο ψαράδες

Χρόνια παρέα με το Σαμή
στο ψάρεμα για το ψωμί
στην ίδια βάρκα δύο ψυχές
κοινές οι λύπες κι οι χαρές.

Πελώρια κύματα – βουνά
δέρναν τη βάρκα μας συχνά
κίνδυνοι, κρύο, παγωνιά
που να βρεθεί ζεστή γωνιά!

Νύχτα στο πέλαο βαθιά
σκληρή ζωή – βαριά δουλειά.
με δίχως ψάρια ο γυρισμός
πολλές φορές. Ω, τι καημός!

Κι ω, τι χαρά μες την καρδιά
καλή σαν ήτανε η «σοδειά»!

Χαλάκι ο μόχθος ο βαρύς
και το ξενύκτι της ζωής.

Κι ήρθε μια μέρα ο χαλασμός
πόλεμος, βία, χωρισμός.
Συρματοπλέγματα βαριά
αίμα και δάκρυα ... προσφυγιά.

Και μια φωνή – ξένη φωνή:
Εχθροί ο Κώστας και Σαμή.
Αδύνατον να ζουν μαζί.

Μίλησε θάλασσα εσύ
παντού η αλήθεια ν' ακουστεί!
Εχθροί ο Κώστας και ο Σαμή
που μοιράζονταν και το ψωμί;

*«Βλαστάρια», 1979/ Κυπριακό Ανθολόγιο,
Για τα παιδιά του δημοτικού, Μέρος Β, σ. 152*

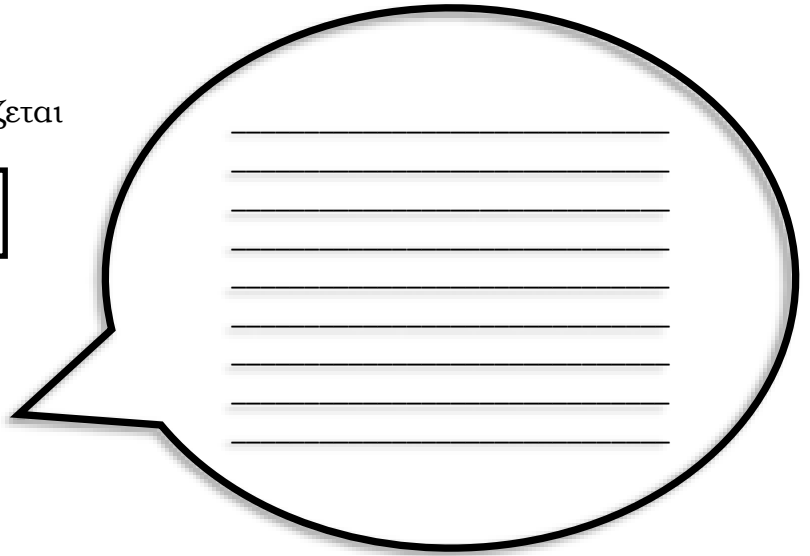
Απαντώ τις ερωτήσεις που ακολουθούν:

Πώς ήταν η σχέση ανάμεσα στον Κώστα και στον Σαμή πριν τον πόλεμο και πώς μετά; Γιατί άλλαξε;

Πώς αυτό που διάβασες σχετίζεται

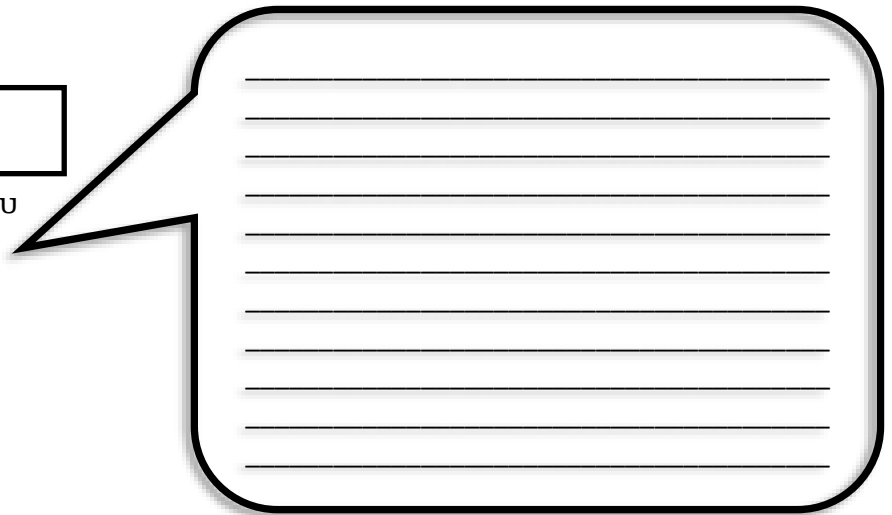
«με τον εαυτό σου»

π.χ. με κάτι που έζησες,
σκέφτηκες, είδες, άκουσες,
ένιωσες κ.λπ.

«άλλα κείμενα»

π.χ. με άλλο κείμενο που
διάβασες.

«με τον κόσμο»

π.χ. γεγονότα που έχουν
γίνει, ειδήσεις κ.λπ.

